

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجینر داؤد اخک

۲۳ اگست ۲۰۱۷

د استقلال د ورځي ۹۸ یمه کالیزه او بيلي انگیرني

دوي ورځي مخکي افغانانو په داخل او خارج کي د ازادۍ هغه ورځ و لمانځل کوم چي په کال ۱۹۱۹ ميلادي کي د زمري د مياشتي پر اتويشتمه نيټه د ځوان ، وطندوسته ، زړه سوانده ، او مدرنيته پلوه پاچا غازي امان الله خان لخوا د خپلو وطندوستو او پر ازادۍ مينو افغانانو په سر بڼنده د انگریزانو څخه واخيستل سوه .

ازادي په حقيقت کي هغه ارزښت دی چي انسانیت تعريفوي ، او د ژوند بشکلا تمثيولي ، زما په اند که انسان ازادي ونلري او د خپلي خوښي ژوند کولو حق ځني اخيستل سوی وي بيله شکه انسانیت خپل ماهيت د لاسه ور کوي او انسان به د يوي وسيلي حيثيت غوره کړي . ځکه زه ټينگار کوم چي ازادي بايد د ذات پر تعريف اضافه کړو .

فلسفي انسان پيژندنه Philosophical Anthropology د انسان په ذات کي څيړنه کوي او هغه ځانگړتياوي ئي په گوته کړيدي چي د انسان په ذات پوري اړه لري ، يعني (فکرکول ، احساس کول ، عمل کول) د انسان ذات بولي . خو زه پدي اند يم چي ازادي نه يوازي د انسان په ذات کي شامله سي بلکه د منطق د تعريف پر بنسټ د ټولو شيانو پر ذات بايد اضافه سي ، پدي معنا چي منطق د فلسفي انسان پيژندنې په خلاف ذات په عام ډول په شي کي پلټلی او داسي ئي تعريف کړیدی :

« ذات د يوه شي د ماهيت په معنا دی او ماهيت هغه ځانگړتياوي دي چي د هغه په بدلون يا ورکيدو سره د شي اصليت تغيير کوي » .

زه دعوه لرم چي ازادي هم د انسان طبيعي غريزه ده او هم د ماهيت د ځانگړتياوو څخه يوه ځانگړتيا ده. نداجي انسان ذاتاً او طبيعاً ازادي غوښتونکی دی بلکه ټول ژوندي موجودات ازادي غواړي او که لږ څه مخ ته ولاړ سو ټولي طبيعي او ټولنيزي پديدي غواړي چي په ازادي کي ژوند وکړی او د نيوتن دري قوانين زما دعوه ټکنی کوي .

که مور او تاسو د طبيعت او انسان و تاريخي سیر ته متوجه سو وينو چي انسان په طبيعت کي تکامل او په ټولنه کي پرمختگ د ازادو شرايطو پر بنسټ کړیدی څو د ابتدائي پړاو نه ورو ورو د طبيعت سره د ايکولوجیک سازش په کولو باندي اوسني عاليشانه شکل ته رارسيدلی او بشکلي ټولني ئي جوړي کړيدي .

که چيري د طبيعي يا ټولنيز کړند (جریان) څخه ازادي واخيستل سي او خپل ذاتي او انتخاب سوی مسير طی نکړي بيله شکه به په طبيعت کي تکامل او په ټولنه کي پرمختگ ډير ورو او نه احساسيدونکی وي ، بالاخره به طبيعي او

ټولنيزي پديدې خپل ماهيت د لاسه ورکړي . اوس به دا اوږد فلسفي بحث پرېږدو او رابه سو د افغانستان استقلال ته چي ځني د نظر خاوندان ئي نمانځل پر ځای بولي او ځني ئي بي ځايه .

زه پدې باور يم چي د ازادۍ د ورځي د لمانځلو څخه هم معتقدین او هم منتقدین ښه او درسته انگيرنه نلري ځکه چي دواړه پلوه ازادي په اوسني حالت کي منعکس کوي .

پدې معنا چي : د افغانستان د ازادۍ د نمانځلو پلويان باور لري او په ډير شوق سره دغه ورځ ځکه نمانځي چي د دوی په اند افغانستان نن هم ازاد او د استقلال خاوند دی خو بل طرف بيا ادعا کوي چي افغانستان اشغال دی او د ازادۍ د ورځي نمانځل خوشي کار بولي ، دغه حالت دواړو خواو ته يو سوء تفاهم دی د ازادۍ د ورځي د لمانځلو په هکله .

د ازادۍ د ورځي نمانځل بايد پدې مفهوم نه وي چي افغانستان نن ورځ ازاد او مستقيل دی ، ملي حاکميت ، سياسي استقلال لري او د ملي گټو د ساتلو او تقويه کولو لپاره خپله تصميم نيسي او فيصلې کوي بلکه برعکس مور او تاسي شاهدان يو چي د جنگ ځپلي افغانستان په هکله تصاميم د امريکا د داويد په کمپ Camp David کي نيول کيږي چي نن يا سبا به خپلي فيصلې په مفصل ډول اعلان کړي ، مور او تاسي بيا هم شاهدان يو چي د افغانستان حکومت مخکي لا په ډيره علاقه مندي او فروتني سره اعلان وکړ چي د امريکا لخوا هره فيصله مور ته منظوره ده (ناخوانده امضاء است) .

اما نن ورځ د افغانستان عدم استقلال هم بايد پدې معنا نه وي چي مور خپله پرونی ازادي او د ازادۍ دلاری قهرمانان، غازيان او شهيدان هير کړو او هيڅ لمانځنه ، ياده ونه او عزت ئي ونکړو بلکه بر عکس پر هر افغان باندي فرض ده چي دغه ورځ په ډير برم او دبدبه سره و لمانځي . پدې خاطر چي ځان او خلگ په تيره بيا ځوانان د ازادۍ په قدر پوه کړو او د ازادۍ ماهيت او لذت ته ئي متوجه کړو . يعني دغه ورځ بايد په ډير محبت سره داسي و لمانځو لکه د خپل يو گران ملي ، سياسي ، علمي ، هنري يا ادبي شخصيت د مړيني کاليزه چي لمانځو او د هغه ياد تازه کوو .

خو د ازادۍ او انسان توپير پدې کي دی چي انسان بيا نه سو را ژوندی کولای مگر د کلک عزم ملي يوالي او هدفمندي مبارزې په واسطه سره کولای سو چي ازادي بيا را ژوندی او محرومو افغانانو ته ئي عطا کړو .

اوس د ازادي غوښتونکو او وطندوستو افغانانو دنده ده چي د ازادۍ د بېرته لاسته راوړلو او د افغانستان د سمسورولو لپاره د خونخوړ جنگ پر ضد په يوه ملي پلاتفورم کي سره راټول سي او د عادلانه صلحي د ټينگښت لپاره کلکه او منظمه مبارزه پيل کړي ، کله چي افغانستان ته صلحه راسي طبيعي ده چي د خارجيانو د پاتيدو بهاني به وتښتي او د ملل متحد په حضور او تضمين کي به د گران هيواد څخه ووزي او بالاخره به د يوه ازاد او ارام افغانستان خاوندان سو .

۲۰۱۷ - ۸ - ۲۲